

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Emblema Patriarhiei . . .	<i>Protoieru Dumitru Antal</i>	6. Cronica externă . . .	***
2. Puterea Evanghellei . . .	<i>Pr. Nic. Popescu Ogretin</i>	7. Cărți Reviste . . .	***
3. Mișcarea Misionară. . .	***	8. Daruri, Mulțumiri . . .	***
4. Mișcarea în Cler . . .	***	9. Parohii vacante . . .	***
5. Cronica Internă . . .	***		

EMBLEMA PATRIARHIEI ROMANE

Patriarhia Română, ca o instituțiune nouă, înființată la 1925, n'avea emblema sa. Ea s'a stabilit ulterior și s'a acceptat prin legea specială Nr. 70, votată de Parlament, și sancționată de Regele prin decretul din 25 Aprilie 1928 și promulgată prin „Monitorul Oficial” 1928. Nr. 96 din 3 Mai.

Pentru stabilirea emblemelor noi există o comisiune heraldică în legătură cu arhivele statului. Președinte al ei era fostul profesor universitar și fost ministru Mihail Săulescu, mort în anul 1929. I. P. Sf. Sa Patriarhul Miron a alcătuit mai întâi o schiță. În blazonul proiectului era un vultur, ținând în gură o frunză în formă de cruce. Reposatul Ioan I. C. Brătianu, ca prim-ministru, a arătat proiectul fericitului Rege Ferdinand I. Acesta n'a aprobat ideia de a se pune în emblema Patriarhiei un vultur

cu cruce în cioc, fiindcă acesta se află și'n emblema țării. I. P. Sf. Patriarh Miron a explicat Regelui, că vulturul este simbolul arhieriei; la sfințirea întru arhieru candidatul stă pe un covor cu icoana vulturului; și în măsura—în care se citesc anumite rugăciuni,—el înaintază dela picioarele vulturului până să steie pe capul lui. Arhierul preste tot stă în biserică pe o mică periniță-covoraș cu icoana vulturului. Când se coboară din tronul arhieresc și merge la finea liturgiei să sărute icoana tetrapodului, un călugăr așează mai înainte în fața iconostasului o periniță-covoraș cu vultur. Vulturul este și simbolul evanghelistului Ioan. Simbolizarea lui se esplică astfel: Precum vulturul în sborul său se mișcă tot în sferile cele mai înalte, curate ale cerului, așa și un arhieru trebuie să plutească cu gândurile sale, cu sentimentele sale și preste tot cu

întreg sufletul său, în sferele înalte ale idealurilor, ale gândurilor nobile și superioare și ale preocupărilor celor mai curate, mai ales pentru binele obștesc și propășirea turmei sale. Astfel vulturul într-o emblemă episcopască este în mod firesc la locul său. Vorba poate fi numai, ca să nu fie identic cu cel din emblema țării. Pe urma acestei explicări Regele n'a mai excepționat ideea vulturului în emblema patriarhală.

I) Emblema are — ca toate emblemele — un blazon în formă de scut. Marginea scutului este formată din un șirag de mătâni cu boabe negre, nu prea mari; iar jos la mijlocul scutului, partea sa mai ascuțită se termină în ciucurii metaniilor, compuși tot din boabe negre, dar mai mici. Aceste metanii indică, că dignitarul care are o asemenea emblema este o față bisericească, care provine din cinul călugăresc. Coloarea acestui scut este albastră. În dosul scutului e așezat în diagonală crucea procesiunilor, cu brațul din jos lung, așa încât crucea din capătul băfului iese la iveală în colțul drept al scutului, iar capătul din jos al băfului iese binișor din dosul scutului, în colțul stâng de jos. Crucea aceasta este legată de scut prin mătâniile, cari sunt încolăcite odată în jurul băfului.

Crucea aceasta este compusă din o cruce grecească cu patru brațe egale. La vârful acestor patru brațe se formează o cruce nouă, cu totul sunt cinci cruci. Această cruce grecească este fixată cu un braț de un băț mai lung, încât astfel crucea împreună cu bățul, capătă un caracter greco-latin, ceea ce ar putea să simbolizeze faptul, că dignitarul acestei embleme este o față bisericească greco-latină, de credință grecească și de neam latin. De cealaltă parte dela colțul stâng de sus al scutului, spre colțul drept de jos al lui, e așezată deacurmezișul o cârjă arhierească, așa în cât capul cârjii cu șerpii și cu mărul, care simbolizează sceptorul puterii, la vârful cu o cruce mică, în forma celeilalte, se vede întreg deasupra scutului. Cârja este fixată de scut tot de mătâniile, cari se încolăcesc odată în jurul ei. Iar în partea de jos, cârja iese din dosul scutului pe o lungime egală cu lungimea băfului crucii de procesiuni.

Între cruce și cârjă este așezată, pe partea deasupra a scutului, o mitră arhivească la vârful cu o cruce, ca formă la

fel cu cea dela cârjă dar ceva mai mărișoară. Mitra, cârja și cu crucea dela procesiuni indică cum că dignitarul acestei embleme are jurisdicție de episcop. El este anume arhiepiscopul eparhiei Bucureștilor.

II) În mijlocul scutului albastru este un scut mai mic și tocmai de aceea mai ascuțit în partea de jos. Scutul acesta e colorat roșu și e tivit pe margine cu o linie neagră. Acest scut roșu are, în dreapta și'n stânga, câte un vultur stilizat; fiecare stă într'un picior, iar cu celălalt picior, fiecare vultur ține partea de jos a scutului roșu, prinzându-l în ghiară. Capul și trupul acestor doi vulturi sunt colorați auriu, iar picioarele și limba sunt roșii ca scutul. Din prezența acestor doi vulturi se poate conchide, că fața bisericească cu această emblema are două dignități bisericești. În cazul nostru, un vultur simbolizează arhiepiscopia Bucureștilor, iar al doilea demnitatea de mitropolit al Ungro-Vlahiei.

III. Pe câmpul roșu al scutului mic este în culoare aurie, cu margini negre, o cruce specială. Baza acestei cruci o formează o cruce grecească cu toate patru brațele egale. La înjumătățirea celor patru brațe se formează încă câte o cruce, cu totul alte patru cruci cu brațe egale de mărime mijlocie. La cele douăsprezece capete externe ale acestor 4 cruci mijlocii se formează alte douăsprezece cruculițe mai mici cu brațe egale. Numărul total al crucilor, mari mijlocii și mici, este 17. Acest număr indică, că acest înalt dignitar are jurisdicție asupra unor corporații cari dau numărul de 17. Și de fapt mitropolitul Ungro-Vlahiei, devenit patriarh, are în patriarhia sa — pe lângă arhiepiscopia Bucureștilor, simbolizată deja prin semnele descrise mai sus — încă 17 eparhii. Astfel crucea descrisă mai sus este crucea specială a patriarhiei române.

Înalt Prea Sf. Patriarh Miron s'a inspirat la alcătuirea ei dela niște grătele decorative dela fereastra unei case țărănești din cătunul Călimănel, aparținător comunei Toplița.

Cei doi vulturi stau cu câte un picior pe câte o colină în formă de munte. Lângă aceste coline mai sunt altele trei, adică cu totul cinci coline colorate argintiu. Ele simbolizează cele cinci metropolii cari constituiesc patriarhia română:

1. Mitropolia Ungro-Vlahiei; 2. Mitropolia Moldovei și a Sucevei; 3. Mitropolia Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului; 4. Mitropolia Bucovinei; 5. Mitropolia Basarabiei;

Aceste cinci coline acoper întreaga baza de jos a scutului albastru.

În partea de sus a scutului albastru, deasupra scutului roșu, zboară cu aripile întinse un **porumbel argintiu**, purtând în cioc o **ramură de maslin de culoare verde**. Acest porumbel simbolizează misiunea dignității patriarhului, care culminează în propovăduirea **păcii**.

Mai este de observat, că mitra arhierească așezată pe scutul albastru, încă are în partea de jos, ca broderii decorative, jur împrejur, câte cinci cruci grecești și cinci rozete, cari iarăși pot simboliza cele cinci mitropolii. În partea de sus a mitrei sunt brodați cei patru evangheliști pe medalioane cu fond albastru, pe când cealaltă parte a mitrei este aurie.

Întreagă această emblemă este ținută de doi **îngeri îmbrăcați în haine diaconești argintii**, cu orarii de culoare aurie, pe ele cu cruci negre. Ambii îngeri au a-ureolă aurie. Câte o aripă a îngerilor stă în poziție normală la spate, iar câte o a-

ripă interioară, dinspre seut, este ridicată în sus spre partea deasupra a mitrei, dând astfel emblemei o formă mai înche-gată. Cu câte o mână îngerii țin scutul albastru de colțurile superioare, iar câte o mână e așezată pe pieptul îngerilor.

Cu picioarele stau ambii îngeri pe o lată **panglică în falduri** ce șerpuesc în mod simetric în jurul capetelor inferioare dela cârjă și crucea de procesiuni.

Panglica are culoare roșie, ca și scutul cel mic, tivită cu o **fâșie aurie**. Panglica aceasta simbolizează marele omofor arhieresc. Pe acest omofor sunt scrise cuvintele în ghilemele (Ioan. 12, 16) „**Paște oile mele**“. Aceste cuvinte indică misiunea supremului arhipăstor al Patriarhiei ortodoxe române, de a conduce turma la pășune mântuitoare.

Toate elementele, din cari se compune această emblemă, au fost date de I. P. Sf. Patriarh Miron. Primele schițe au fost executate, în baza indicilor primite de pictorul Costin Petrescu. Comisiunea heraldică i-a dat forma definitivă, indicând colorile singuraticelor părți. Aceste date sunt însemnate de

Protoiereu, DUMITRU ANTAL
Revizor bis. al eparhiei dela Cluj.

PUTEREA EVANGHELIEI

Omul aici pe pământ este opera cea mai desăvârșită a lui Dumnezeu. Creiat în împrejurările cunoscute de fiecare din noi, a fost lăsat stăpân pe întreaga făptură existentă. Alcătuit din două firi: din trup, prin care se înrudește cu natura înconjurătoare și din suflet, prin care se aseamănă cu Creatorul său, el avea să facă legătura perpetuă, între natura creată și Creator. Stăpânindu-o prin puterea rațiunii sale, cu care Dumnezeu l-a înzestrat spre deosebire de celelalte creaturi, omul se străduiește a o face să corespundă scopului pentru care a fost lăsată. Rațiunea în multe împrejurări nu a fost în stare ca să-și îndeplinească rolul său. Influențată de cine știe ce împrejurări din lăuntru sau din afară de sine, a putut să greșească. Dumnezeu a avut însă grijă să-i lase acestuia un dreptar cu care în orice împrejurare să poată să-și măsoare moralitatea sau imoralitatea

faptelor sale. Acest dreptar a prețuit și prețuește încă și astăzi în anumite împrejurări mai mult de cât toate regulile de bună cuviință, instrucții și legi ce au apărut din timp în timp, pentru conducere spre desăvârșire pe individ. Este conștiința. Ea este cea mai bună carte de morală ce o avem, este aceia pe care trebuie s'o consultăm cât mai des, o spune marele cugetător al sec. XVII Blaise Pascal. Este acel aspru și necoruptibil judecător careși dă vredictul imediat ce s'a comis faptul. Ce însemnătate are conștiința în viața sufletească a individului, o poate mărturisi ori și care. Acel ce a comis greșala poartă neîncetat și pretutindenți în fundul inimii sale un răsunător care-l turbură în ori ce moment, îl sfâșie, îl torturează; care departe de a se odihni vre-o dată, îl atacă în locuința sa, în public, la întruniri, la masă, în somn, când se scoală, cerându-i satisfacție pentru insultele

săvârșite și punându-i înaintea ochilor nevrednicia greșalelor lui, o spune profesorul de pedagogie Gheorghe Gh. Antonescu. Pe Cain, omorătorul fratelui său Abel, nu avea cine să-l urmărească în afară de el. Nu era nici o lege lumească să-l prigonească și pedepsească pentru păcatul făcut; totuși cum a comis omorul întreaga sa ființă s'a sdruncinat și n'a mai găsit liniște până la moarte. Nu legea omenescă l-a urmărit, ci conștiința sa l-a pedepsit și pedepsa ei n'a încetat, până ce n'a fost satisfăcută dreptatea. Aceasta este puterea de acțiune a unei conștiințe trează, nealterată. Ea singură ar fi putut conduce cu deplin succes omenirea, fără ajutorul și și îngrădirea altor legi ce a trebuit să intervină ulterior, dacă n'ar fi lucrat păcatul, ca o urmare a slăbiciunii firii omenești, care a întunecat această scânteie dumnezeiască din om. Deși după chipul și asemănarea Creatorului său, omul săvârșind păcatul, acesta a schimonosit frumusețea chipului lui Dumnezeu, o spune Sf. Vasile cel Mare; iar scânteia dumnezeiască din om întunecându-se, nu a mai putut produce efectul dorit și atunci a intervenit alte legi din afară. Fiecare lege și-a avut în parte sau în total efectul său, toate legile în concepția lor sunt ideale. Dar ca să poată fi aplicată, a trebuit o anumită pregătire, pentru că nu toate s'au putut atașa spiritului omenesc. Singura lege desăvârșită și care în total a corespuns minunat spiritului omenesc este tot o lege de origină dumnezeiască. Este Sf. Evanghelie descoperită nouă de însuși Mântuitorul nostru Domnul Iisus Christos. „Numai învățătura care nu este din lumea aceasta poate să ajute cu adevărat acestei lumi desordonate“ o spune după îndelungate observații pedagogul Foerster. Evanghelia este adevărată stea conducătoare a vieții noastre, este busola de care conducându-ne, nu vom greși nici odată calea ce duce spre desăvârșirea noastră. Altă cale urmând în această lume, complet materializată și abrutizată de spiritul rău, nu numai că nu ne va fi de folos, dar riscăm să pierdem totuși, chiar și acel bun pe care prin străduință l-am putut câștiga. Viața fără Evanghelie este o besnă înfricoșătoare, iar Evanghelia nu se poate valorifica în deajuns decât numai prin contactul ei cu viața. Echilibrul social adânc sdruncinat de evenimentele ce s'au succedat în timpul din urmă, cooperarea sinceră, dezinteresată între indivizi nu se

poate restabili de cât numai prin virtutea Evangheliei (Dr. Marin Ionescu „Evanghelia și viața“). Către ea să ne îndreptăm toată atențiunea, pe aceasta s'o cercetăm căci în ea vom găsi cele mai desăvârșite reguli de urmat. Ea este adevărata temelie a vieții sociale după cum vom vedea din cele ce urmează.

Evlavioși ascultători,

Evanghelie, înseamnă după traducerea a însuși cuvântului, Vestă bună; pentru că ea este purtătoarea vestei mântuirii omului, prin învățătura ce cuprinde. Învățăturile creștine cuprinse în Sf. Evanghelie ne-au fost transmise de către cei dintâi purtători ai cuvântului lui Dumnezeu, de împreună lucrătorii cu Mântuitorul, de Sf. Apostoli. Aceștia nu au fost numai niște aparate ce aveau să reproducă cuvânt cu cuvânt învățătura dată. Ei au fost oameni cu anumite individualități intelectuale, care ne dau masca specifică a reproducătorului și astfel unul și același element din viața și învățătura Mântuitorului a fost înfățișată în diferite forme. Pentru aceasta Sf. Evanghelie ne este înfățișată în patru forme după personalitatea celor patru Evangheliști: Matei, Marcu, Luca și Ioan, dar în fond ea cuprinde același creștinism, același izvor de învățătură pornit dela Domnul nostru Iisus Hristos, după cum unanim au recunoscut o toți comentatorii sau explicatorii Sfintei Evanghelii. Dacă făcând o comparație între diferitele epoci ale creștinismului, în felul cum concepeau fiecare viața, vom găsi o deosebire între felul de trai al celor dintâi timpuri creștine și a celor de mai târziu, deosebirea aceasta vine de acolo că în Sf. Scriptură ni se înfățișează diferite forme de a ne purta în societate, adaptate diferitelor mentalități ale popoarelor potrivit epocelor prin care au trecut, dar care au urmărit același scop ultim mântuirea. Această varietate de sisteme însă nu este o scădere pentru Sf. Scriptură, ci tocmai un merit că împărtășește fiecărui și în orice timp cele de trebuință pentru viață. Acceptând aceasta nu mă voi referi la dogme care formează fundamentul credinței noastre, ci la mulțimea nesfârșită de sfaturi, îndemnuri, alinări pe care oricine la nevoie le poate găsi. După Sf. Evanghelle viața cuprinde două ramuri: Viața vremelnică, adică aceasta de pe pământ și viața vecinică sau transcedentală ce urmează după moarte.

După concepția celor dintâi creștini viața pământească o întrebuntau mai mult în meditații; viața socială era aproape neglijată și de aceia în acele timpuri găsim foarte mulți asceți (pustnici). Unii creștini, prin botez se lepădau de viața naturală, pe care păgânii din timpul lor căutau să o desvolte cât mai mult. Viața naturală nu poate da omului fericirea. Virtuțile în viața păgânilor erau numai în aparență calități, care ar ridica valoarea omului. Ei se străduiesc pentru perfecționarea calităților omenești, dar acestea au la temelie conservarea de sine și cum creștinul așteptă fericirea dela viața viitoare, moartea era binele suprem ce-l unea cu fericirea vecinică; iar nu conservarea de sine. Creștinii își întemeiau această concepție de viață pe cuvântul Evangheliei lui Matei care la cap. X. 39 spune: „Cel ce și-a aflat sufletul său, îl va pierde pe el și cel ce și-a pierdut sufletul său pentru mine îl va afla pe el“. Potrivit învățăturii aceștia creștinii din timpurile primare s'au ferit de viața activă socială. Ei se socoteau cu totul streini de ceiace pasiona pe păgâni ca știință, artă, avere, distracții—in sfârșit de tot ce oferea plăcere în viața aceasta. Starea aceasta de înstrăinare față de tot ce era lumesc își avea două explicări: I-a Era starea de repulsiune și adâncă nemulțumire pentru viața desordonată, cumplit decăzută a timpurilor acelora și II-a Credința aproape generală din timpurile Sf. Apostoli că a două venire a Mântuitorului e aproape. Această concepție de viață era rezultatul împrejurărilor din acele vremuri, dar aceste orientări exagerate ale vieții a trebuit să dispară odată cu schimbarea mentalității greșite a timpurilor acelora. Creștinismul care venise a da lumii o înfățișare nouă nu putea fi considerat ca o negațiune a vieții pămâtenene, nu putea să nesocotească relațiunile omului creștin cu societatea.

Insuși Mântuitorul și-a dezvoltat activitatea Sa mesianică în societate în mijlocul vameșilor și a păcătoșilor după cum singur a spus: N-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință, iar în altă parte: n'au trebuință cei sănătoși de doctor ci cei bolnavi. El dimpotrivă întărește viața socială prin participarea sa la nunta din Cana, în casa lui Zahau ca și în multe alte împrejurări. Prin învățăturile Sale, prin întreaga Sa activitate avea să dea un nou colorit, un alt plus vieții, avea să introducă un nou element, care să sfințească toate ramurile de

activitate socială, nu să ditrugă viața. El a venit ca „lumea viață să aibă și mai mult să albă“, după cum singur mărturisește. Viața primară a creștinismului, ca o urmare a vieții vechiului Testament era specific meditativă, contemplativă; dar oare s'ar fi putut dobândi viața vecinică printr'o desăvârșită dezinteresare față de problemele acestei vieți, de care suntem atât de strâns legați? Orice minte luminată o spune că pentru a primi o recompensă trebuie ca mai întâi să fi lucrat ceva meritoriu pentru ea.

Viața aceasta o numim a încercărilor, o pregătire a luptelor cu ispitele vieții; trebuia deci a eși cineva biruitor din această viață că să dobândească răsplata. Mântuitorul în Ev. Sf. Ioan zice: Această este viața vecinică, să te cunoască pe tine unul adevăratul Dumnezeu și pe care ai trimis, pe Iisus Hristos, iar mai departe. Eu te-am proslăvit pe tine pe pământ: lucru am săvârșit care ai dat mie ca să-l fac, (Ioan XVIII 3-4) ceea ce ne arată activitatea desfășurată de El în lume, nu retras în pustie. Prin învățătura Sa Mântuitorul a adus o notă nouă în viață, care nu era cunoscută până atunci: *Iubirea de aproapele*. Această lege fundamentală a societății este specific creștină. Se vorbea și înaintea Mântuitorului de dragostea aproapelui, însă într'o concepție foarte restrânsă. Prin aproape se înțelegea numai cei de un sânge, de o credință, pentru aceștia se predica dragoste, iar pentru streini ura. Mântuitorul vine cu cea mai desăvârșită concepție a iubirii, El spune: Iubiți pre vrășmașii voștri!, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi, aceasta este temelia cea mai puternică, este pârgăhia de rezistență a societății. Și unde se poate afirma acest principiu? În asceză; în singurătate? Nu, aceasta numai în societate. Dragostea de Dumnezeu și de aproapele este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Ea este marca ce însemnează pe urmașii Domnului Christos. Cel ce iubește pe vrășmașii săi binecuvintează pe cei ce-l bleastemă, fac bine celor ce-l urăsc, se roagă pentru cei ce-l persecută. Și cât bine aduce acest ideal societății, unde atâtea și atâtea interese comune ale indivizilor se ciocnesc! Această dragoste însă nu trebuie trâmbițată numai prin vorbe; ea trebuie manifestată prin fapte, căci Sf. Apostol Iacob spune: Credința deci și dragostea fără de fapte este moartă; iar în altă parte: dacă copilul n'ar fi ocrotit și încurajat de dra-

gostea părinților, n'ar putea crește și să se desvolte ca la timpul său să fie folositor societății; dacă individul n'ar fi încurajat de ajutorul și dragostea semenilor săi, n'ar mai fi capabil de a da puterea sa de muncă binelui neamului; dacă în sfârșit n'ar fi cât de puțină dragoste între membrii societății, atunci oamenii s'ar sfâșia între ei mai rău ca fiarele după cum s'a exprimat un mare cugetător englez (Holbes) că omul este lup omului. În privința dragostii ce trebuie să închege legăturile dintre oameni, fericitul Augustin în cuvântările sale despre Duhul Sf. Scripturi zice: „Dacă tu n'ai destul timp ca să studiezi cum trebuie Sf. Scriptură, a cunoaște adevărul în toată plinătatea lui, a pătrunde toate tainile Scripturilor, atunci ai dragoste, care cuprinde pe toate celelalte.

A iubi și-a fi iubit; să nu căutăm aiurea taina fericirii. Iubirea e un foc ce nu știe a zice: destul; ce nu se stinge decât când încetează inima a bate. Tare ca moarte e iubirea, jăratecul ei e un foc, o flacără a lui Dumnezeu. Apă multă nu o parte stinge și nici râurile a o îneca. Incălzit de flacăra dragostii creștine ce o revarsă asupra oamenilor și numai în mijlocul societății se poate desăvârși individul, acolo își poate desvolta el toate însușirile, cu care l-a înzestrat Dumnezeu. Progresul nu se poate realiza decât în nesfârșitele legături cimentate de dragostea creștină în care omul trebuie să fie cu ceilalți semenii ai săi factori răspunzători al societății. Numai anumite secte eretice și astăzi ca și în trecut au considerat lumea ca fiind sub stăpânirea unor spirite rele și deci o piedică pentru desăvârșire, pentru atingerea scopului suprem. Dar noi știm că lumea este făptura lui Dumnezeu, spălată de păcat prin sângele Mântuitorului ce-a curs pe cruce, ea este mediul firesc în care să ne încercăm puterea de rezistență în ispite pentru a dobândi după merit răsplata. Idealul vieții nu trebuie căutat numai dincolo de mormânt, el trebuie să strălucească și în mijlocul acestei vieți prin învățăturile Sf. Evanghelii, ca cel mai desăvârșit factor de organizare a unei vieți superioare pe pământ. Viața adevărată și fericirea nu trebuie s'o nădăjduim numai după moarte ca un dar gratuit după o viață contemplativă, în care n'am făcut nimic vrednic de răsplată, căci a dobândi fără luptă, e un triumf fără

glorie a spus Corneille, ci trebuie să o facem o realitate în toate clipele vieții noastre. Și Doamne, de câte ori nu avem ocazia în acest noian al suferințelor, a ne câștiga fericirea, mulțumirea în viața căci: „Mai fericit este a da decât a lua, o spun sfintele scripturi. Să stabilim un raport cât mai firesc în această viață cu eternitate, stând cât mai des în legătură cu Părintele Cerească care El însuși este vecinicia. Prin felul nostru de viață să coborâm raiul aici pe pământ: prin curățenia inimii și faptelor noastre să simțim pe Domnul cuprins în inimile noastre, să fim după cum însuși Mântuitorul Cristos o spune: desăvârșiți, după cum Tatăl nostru cel din ceruri desăvârșit este. Numai astfel fiind, vom putea face ca să se sălășluiască duhul păcii în inimile noastre de care avem atâta nevoie și pe care Mântuitorul prin graiul Sf. Evanghelii ni-l recomandă: Pace vouă! Pacea mea dau vouă. Atunci Dumnezeu se va coborî în inimile noastre și vom trăi cu El într-o neîntreruptă legătură chiar aici pe pământ. Viața după Evanghelie pe care cu toată căldura v-o recomand ca cea mai mulțămitoare, nu ne depărtează dela interesele, nevoile și datorile acestei vieți, ci dimpotrivă ne învață să le cunoaștem după adevărata lor valoare. Câteva ore din zi, dar ce zic din zi, din săptămână, două ceasuri fericite ne sunt de ajuns să petrecem cu Domnul, că acestea vor avea darul să ne câștige aceia ce o viață întreagă n-am putut câștiga. Evanghelia prin spiritul său n-a fost și nici nu va fi nici odată o piedică în drumul dezvoltării culturale a popoarelor, deși unii falși cugetători au afirmat că religia este o piedică a dezvoltării, a progresului, dinpotrivă trecutul a dovedit-o ca cea mai puternică sprijinitoare a dezvoltării culturale a omenirii. „Deși este un paradox, totuși tuturor trebuie să le spunem că știința modernă își datorește originea ei Creștinismului“, o spune savantul Reymond du Bois, care nici odată nu s'a afirmat ca partizan al credinței: O! e prea adevărat că suntem departe de o societate în care a pătruns adânc principiile creștine, totuși, un cercetător dibaci, ușor va putea observa cum încetul cu încetul, principiile evanghelice pătrund în toate ramurile de activitate socială. Evanghelia cuprinde în sine adevărul cel mai curat, după care se trudește toate mințile luminate să-l descopere. În mijlocul tuturor aparențelor înșelătoare

ale vieții moderne, numai în viața lui Iisus, găsim cum adevărul răsare, viază. „Eu sunt calea, adevărul și viața“ o spune Sf. Evanghelist Ioan (XIV). Și dacă acesta este adevărul, să poate ca învățătura Sa să fie o piedică a înaintării popoarelor? Eroare. Necunoscându-l în dreapta lui valoare și mai ales ca pornite pe temelii nu prea cunoscute, popoarele păgâne au persecutat și prigonit la început creștinismul. Dacă poporul roman ar fi înțeles dela început superioritatea principiilor creștine, nu ar fi căzut așa de repede. Abia la începutul sec. al IV-lea al erii creștine s'a aflat și apreciat puterea învățăturilor Evangheliei, dar atunci era prea târziu. Imperiul de apus căzuse și începe să înflorească Răsăritul. Cunoscute, învățăturile creștine încep să facă legătura cu principiile filosofiei păgâne pe care le înălță. Că a fost o luptă destul de aprigă și mai târziu împotriva Sf. Evangheliei este prea adevărat. S'a căutat să se înlocuiască învățăturile creștine cu alte principii de morală fără a avea temelie Evanghelia, dar toată această trudă a fost zadarnică. S'au părut multe din ele pentru un moment bune de aplicat în viață, dar nu a trecut mult și au intrat în rândul amintirilor, al documentelor, nemaî corespunzând cerințelor timpului. Singură filosofia creștină pe care o găsim în Sf. Evangheliie, a fost adaptată tuturor vremurilor și astăzi este folosită ca un sprijin puternic de conducere în viață. Către ea dar să ne îndreptăm privirile și învățătura ei să fie astru puternic, ce are să ne călăuzească pașii noștri în calea vieții. Dar acum, după ce au trecut aproape douăzeci de veacuri dela apariția creștinismului, va întreba cineva: a dat el roadele trebuitoare, a făcut legătura sufletească între diferite trepte ale vieții sociale, a făcut încheierea armonioasă a unității neamului? A îmblânzit popoarele ca să nu se mai sfâșie între ele? La care putem răspunde că în parte — da —. Nu s'a putut realiza cu adevărat o operă definitivă, nu s'a întronat încă Pacea și dragostea Mântuitorului pe pământ, pentru că cu multă părere de rău trebuie s'o spunem sfânta Evangheliie nu este de cât foarte puțin cunoscută și de aceea în viața noastră nu găsim decât o prea slabă umbră de credință. Ne au satisfăcut văzul privind numai scoarțele frumos ornate ale sf. Scripturi și nu ne-am mai oboșit să o cercetăm și în interior, sau chiar dacă am cercetat-o, am făcut-o de mântuială, din

orgoliul de a ne lăuda către alții că am citit Scriptura fără însă să-i pătrundem puterea ei intrinsecă, fără să o înțelegem și de aceea ne sbatem încă desorientați în această cumplită învălmășeală morală. Observăm cu durere cât de deosebite sunt căile pe care le urmează clasele sociale în satisfacerea trebuințelor lor spirituale. Clasa de sus își hrănește sufletul cu cercetări științifice pe care nu vor să le supună cenzurii moralei evanghelice, iar cea de jos este credincioasă prin tradiție sau prin superstiție. Și atunci ne mai întrebăm de ce nu și-a dat creștinismul roadele sale? Un lucru trebuie de toți cunoscut: Credința nu se nimicește prin știință, ci prin ignoranță. Dacă voim ca sf. Evangheliie să-și dea roadele sale în viață, trebuie s'o cunoaștem și s'o înțelegem. Biserica să fie instituția în care și prin care să se concilieze drepturile naturale ale vieții omenești. În fiecare din noi trebuie să se trezească conștiința apartinerii nu numai a lumii acestia ci și unei lumi superioare ce va urma dincolo de mormânt și fiecare este dator prin viața sa de pe pământ să-și realizeze desăvârșirea ființei sale morale, spre a se apropia cât mai mult de pilda ce ne-a dat Mântuitorul în persoana Sa, care împreunase firea omenească cu cea dumnezeiască; recunoscând că această desăvârșire nu se poate primi ca un dar, ci numai prin muncă, având ca ajutor harul lui Dumnezeu, și mintea înțelegătoare. În societatea de astăzi creștinismul trebuie să se afirme ca un factor valoros, ca singurul în stare să facă armonizare între diferite trepte sociale, împărțând celor nepăstuiți mângâierea sfintei Evangheliei, iar favorizați de soartă, dragostea de cei mai mici, reușind astfel să pună în aplicare principiile sale pentru a face ideală viața socială. Astfel concepând viața, vom putea avea mulțumirea că n'am trăit-o în zadar, iar jertfa mareață a Celui ce a urcat Golgota, a fost în fapt, nu în vorbă, pentru îndreptarea și mântuirea lumii

Pr. NIC. POPESCU OGRETIN

Recomandăm c. c. preoți cartea „Chemări de departe“, predici la Radio de preoți: Toma Chiricuță, Gh. Comann, Dr. Marin C. Ionescu și Manea S. Popescu. Doritorii se vor adresa Tipografiei Cărților Bisericești, str. Principatele-Unite 60, București, sau Librăriei Pavel Suru din calea Victoriei, București, care expediază imediat cartea contra cost: 80 lei plus 10 lei speze poștale.

MIȘCAREA MISSIONARĂ

Cercul Pastoral „Uda-Paciurea“. a ținut ședință Duminică 24 Noembrie în parohia Râioasa.

S'a oficiat în sobor Sf. Liturghie, răspunsurile fiind date de corul cântăreților pe 2 voci. Sf. Liturghie s'a săvârșit în prezența protopopului venit aci să instaleze pe noul paroh, pr. Niculae Ivan. Menționez că preoții acestui cerc au devenit desăvârșiți liturghisitori.

După Sf. Liturghie P. C. Protopop a oficiat, împreună cu membrii Cercului, Te-Deum, ținând cu această ocazie noului paroh cuvânt de instalare. A răspuns noul paroh, declarând că-și înțelege noua sarcină și va căuta să depună toată munca spre a răspunde așteptărilor.

Se oficiază apoi parastas pentru eroi.

Au asistat: Autoritățile comunale, corpul didactic, elevii școlii și foarte mult popor. Venitul zilei a fost de 409 lei.

Ședința publică s'a ținut la școală, asistând mulți săteni. Iau parte la ședință și delegații secției de propagandă a Camerei Agricole: I. Bradea, inspector agronom, și Pr. Metodie Popescu.

Ședința o deschide președintele Cercului, Pr. Alex. Marineanu.

Conferențiază apoi pr. Marin H. Mitrică-Slobozia-Mândra despre „Iubiți Casa Domnului“. Urmează câteva coruri, după cari vorbește Pr. Metodie Popescu despre „Cu ce trebuie să se ocupe săteanul în timpul iernei“ și d-l I. Bradea despre „Importanța ogoarelor“. Coruri, recitări, etc. Închiderea ședinței o face protopopul, sfătuind pe săteni să aplice sfaturile date.

A fost o ședință foarte reușită, conferințele religioase alternând cu cele agricole, au fost ascultate cu mult interes.

Se împart broșuri religioase pentru suma de lei 410.

Cercul Pastoral „Uda-Paciurea“ a ținut ședință în parohia Cioara.

Sa oficiat în sobor Sf. Liturghie și parastas pentru eroi. Predica zilei a fost ținută de studentul în Teologie, Octavian Bunesu.

Ședința publică s'a ținut tot la biserică, unde Păr. Al. Marinescu-Viișoara a vorbit

despre „Beție“ și Pr. Victor Ulmeanu despre „Nepăsarea religioasă, obârșia ei și dușmanii religiei“.

Au asistat puțini enoriași. Fondul cercului s'a mărit cu 70 lei.

Cercul Pastoral „Piatra“ a ținut ședință Duminică 8 Decembrie în parohia Viișoara.

După oficierea Sf. Liturghiei și parastasiului pentru eroi s'a săvârșit Te-Deum pentru sănătatea Înalt Prea Sfințitului Patriarh. A vorbit apoi Pr. Victor Ulmeanu, președintele cercului, arătând progresele realizate de biserică sub înțeleapta Sa Păstorie.

După amiază la ora 2 s'a ținut ședință publică la școală.

A conferențiat preotul Teodor Păunescu-Cioara despre „Legea vieții, solidaritatea, urmarea solidarității, supunerea. A cântat diferite coruri atât cântăreții cercului cât și elevii școlii.

Urmează apoi conferința pr. Petre Dumitru-Vânători despre „Mângâierile religiei în nevoile vieții“.

Au asistat: Autoritățile comunale, Corpul didactic cu elevii școlii și foarte mulți săteni. S'a colectat suma de lei 210.

In luna Noembrie cercul de mai sus a ținut ședință în parohia Secara.

Predica zilei a ținut-o Pr. Stancu Mitroi-Tinculești. S. S. s'a achitat bine de însărcinarea dată. După Sf. Liturghie a urmat parastas pentru eroi.

La ședința intimă s'a discutat „Contabilitatea ce trebuie ținută la parohie“.

Ședința publică de după amiază s'a ținut tot la biserică, școala fiind neîncăpătoare pentru mulțimea ce dorea să asiste.

A vorbit Pr. Dumitru Z. Barbu-Pârlita despre „Cum trebuie să ne iubim țara“ Pr. Oprea Săndulescu-Bogdana despre „Mijloacele pentru întărirea și deșteptarea conștiinței religioase în popor“.

In luna Decembrie același cerc a ținut ședință în parohia Ologi.

A predicat pr. Ioan Treinea-Spătărei despre Evanghelia zilei. La sfârșit s'a oficiat maslu pentru un tânăr bolnav, față fiind tot poporul.

La ședința intimă a vorbit pr. Const.

Nițescu despre „Sectologia“ pr. Alex. Constantinescu.

Sedinta publică s'a ținut la ora 2 la școală. A ținut cuvânt festiv pr. Oprea Săndulescu, președintele Cercului, despre „Zece ani de păstorie a Înalt Prea Sfințitului Patriarh Miron“. Conferențiază apoi pr. Gheorghe

Marinescu-Voivoda despre „Beție și fumat“.

Atât de dimineață cât și după amiază au asistat: autorități comunale, corpul didactic, elevii școalelor și foarte mult popor.

Membrii acestui cerc își fac datoria cu mult zel și rezultatul activității lor e plin de roade.

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE, PREOȚI.—1 Aprilie—1 Mai 1930.

1. Pr. Ionescu, nou hirotonit pe seama parohiei Grivița din Capitală, se recunoaște pe 1 Martie a. c.

2. Pr. Radu Petrescu demisionat dela parohie Lucieni Dâmbovița I., pe data de 1 Aprilie a. c., se șterge din state.

3. Pr. Radu Marinescu paroh la Delea-Veche din Capitală circ. II, demisionat la 1 Aprilie a. c., spre a-și regula drepturile la pensie se șterge din state.

4. Pr. Mihail Bădulescu nou hirotonit pe seama parohiei Dobreni-Câmpurelu II, se trece în state pe 1 Ianuarie a. c.

5. Pr. Petre C. Răduță, nou hirotonit pe seama parohiei Tătaru jud. Prahova circ. II, se recunoaște pe data de 15 Martie a. c.

6. Pr. Drag. Georgescu parohul parohiei Măgura-Lăceanca jud. Vlașca circ. II demisionat pe 1 Aprilie a. c., se șterge din state.

7. Pr. Lazărescu I. Nicolae, nou hirotonit pe seama parohiei Melicești-Prahova se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c., în state.

8. Pr. Nicolae I. Tudor nou hirotonit pe seama parohiei Copăcenii-Mogoșești jud. Ilfov circ. II, se recunoaște în state pe 1 Aprilie a. c.

9. Pr. Nicolae Balotescu nou hirotonit pe seama parohiei Sf. Treime-Ploiești se recunoaște pe 1 Aprilie a. c.

10. Pr. Ioan Miloiu nou hirotonit pe seama parohiei Voroveni-Muscel, se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE, CÂNTĂREȚI-PARACLISERI.—1 Aprilie—1 Mai 1930.

1. Vasile Sovar se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Văleni-Podgoria-Muscel II, în

locul lui Constantin Bucu transferat la Drăghicești pe 1 Decembrie 1929.

2. Dumitru P. Ștefan se transferă pe 1 Martie a. c., dela Cojanu Dâmbovița la Brătești de sus, acelaș protopopiat, în postul II, în locul vacant.

3. Nicolae I. Stănescu se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Căprișoru Dâmbovița, în locul lui I. I. Chivulescu, demisionat.

4. Nicolae Corban se numește pe 1 Aprilie a. c., cântăreț II. la parohia Popa-Chișu din Capitală în locul lui I. I. Boștinescu înaintat cântăreț I.

5. Stellan Popescu se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Brezoianu din Capitală în locul lui V. Boldeanu, demisionat.

6. Chlornîță I. Ion paracliser la parohia Sinaia jud. Prahova circ. II., demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din State.

7. Nicolae C. Petrescu se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Sinaia jud. Prahova circ. II, în locul vacant dela înființarea parohiei.

8. Ion Const. Chlriță se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Gheboala Dâmbovița circ. III., în locul lui Constantin Constantinescu, decedat.

9. Ioan Dunitrescu se numește pe 1 Aprilie a. c., paracliser la biserica Sf. Ecaterina din Capitală în locul lui Ioan Coman demisionat pe aceeași dată.

10. Vasile Teodorescu se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Tătărani-Dâmbovița, în locul lui Gheorghe Stancu, lăsat în disponibilitate pe aceeași dată.

11. Const. Gh. Ionescu, cântăreț la parohia Netoști-Prahova, demisionat pe 15 Februarie a. c., se șterge din state.

12. Pavel P. Scurtu se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Valea-Lungă jud. Dâmbovița I., în locul lui N. Scurtescu titular, decedat.

13. Preda D. Pahonțu cântăreț la parohia Clătești jud. Ilfov circ. II., se pune în disponibilitate pe data de 1 Martie a. c.

14. Tănase Rădulescu cântăreț la parohia Hagiu, se transferă pe data de 1 Aprilie a. c., la Cărmidari-de-jos din Capitală, în locul lui D. Gafencu, scos la pensie.

15. I. Constantinescu Dudea se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Sf. Gheorghe Vechi din Capitală, în locul lui August Rădulescu, titular, decedat.

16. Dumitru Fl. Zoe, se numește pe 1 Aprilie a. c., cântăreț la parohia Râscăeți Dâmbovița II, în locul vacant din 1924.

17. Ilie Rădulescu se numește pe 1 Aprilie a. c., cântăreț la parohia Merii-Goala jud. Teleorman circ. II, în locul lui Ilie Vasilescu, decedat.

18. Gheorghe M. Popa se transferă pe data de 1 Aprilie a. c., cântăreț la parohia Bucov dela parohia Strâmbeni I, Teleorman, în locul lui Pantelimon Volculescu.

19. Alex. F. Dogaru cântăreț la parohia Scrioștea-Teleorman II, neprezentat la post, se șterge din state.

20. Const. Popescu se numește pe 1 Aprilie 1930, cântăreț la parohia Săcueni Dâmbovița III, în locul lui I. I. Popescu transferat la parohia Sf. Nifon din Târgoviște.

21. Alex. T. Răboj se numește pe 1 Aprilie 1930 cântăreț la parohia Conțești Teleorman III, în locul lui Dan M. Radu care ese la pensie pe aceeași dată.

22. Florea St. Boiu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Sf. Alexandru Telorman III, în locul lui St. Pieleanu, demisionat pe aceeași dată.

23. Sava Teodorescu cântăreț la parohia Foișor din Capitală decedat la Aprilie a. c., se șterge din state.

24. Ilie T. Vastea se numește pe data de 1 Martie a. c., cântăreț la biserica Sf. Cruce Roșiori-Telorman în locul lui Ilie N. Vastea, destituit din 1925.

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

CRONICA INTERNA

Moara Mănăstirească.

Mănăstirea noastră Caldărușani în năzuința ei de a restaura clădirile vechi aproape dărmate — a renovat cu meșteri proprii niște case ruinate de lângă intrarea primă. Acolo voia să instaleze o moară cu motor. Dar Arhiepiscopia n'a aprobat ca tocmai la intrare să dai de zgomotul morii. La începutul anului a cumpărat o moară gata dela un Francez, care de sigur — nu era rentabilă, având concurență aproape.

Moara a costat $1\frac{1}{2}$ de Milion lei. E la 5 Klm., de mănăstire. Are un hectar teren. Pe el o casă cu 3 odăi de locuit, înconjurată de o livede cu peste 200 pomi fructiferi altoiți — varietăți nobile, de caiși, peri și cireși; apoi *moara* construită din cărămidă evaluată la 200.000 lei, cu două pietre și motor Diesell cu motorină complet nou, purtând seria No. 707, 35 H. P. evaluat la 300.000 lei, cu aparat de pornire și cu toate sculele necesare. În curtea morii se mai găsește o cameră pentru morari și altă încăpere plină cu fierărie veche, circa 1.000 Kgr. Apoi o *mașină de treerat* în completă stare de funcționare, evaluată la 40.000 lei, — și toate cele aparținătoare.

Un curățitor cu trion, evaluat la 25.000 lei un planziter cu toate țevile complete evaluat la 40.000 lei, un circular, 4 butoaie de fier.

Tot în interiorul morii se mai află o magazie pentru porumb — capacitate 2 vagoane.

Cumpărarea s'a făcut în nădejdea, că personalul de conducere al morii se va afla ori pregăti dintre călugări. Altcum — dată fiind concurența vecină — nu poate fi rentabilitatea mai mare, dar nici pagubă, deoarece însăși mănăstirea cheltuia la an Lei 30.000 pentru măcinat, plus alte perderi; iar pentru treeratul bucatelor alte vr'o 20.000 lei. În cazul cel mai rău, vor lucra în regie pentru mănăstire, cruțând cheltuelile de până acum. O bună conducere poate să facă — moară și foarte rentabilă. Atârnă să ai om potrivit, la locul său.

Raportul general pe anul 1929 către Adunarea Parohială ¹⁾.

Iubiți Credincioși,

Am ajuns iarăși la sfârșitul unui an, timpul când noi avem împrejurarea de a vă aduce la cunoștință lucrurile frumoase ce s'au să-

1) Publicăm acest raport ca model de lucru și de împlinirea conștiințioasă a obligațiunilor legate ale unui preot.

vârșit pentru slava sf. noastre Biserici și scăderile ce se observă în viață din parohia noastră, scăderi pe care noi ajutați de dv. trebuie să luptăm a le înlătura.

Parohia noastră, după cum știți, este formată din două sate: satul Mireș care are un număr de 352 familii, având în total un număr de 1693 suflete și satul Butuci, care are 84 familii cu un număr de 464 suflete.

Astăzi mai mult ca în trecut, omul fără știință de carte trăește foarte greu.

Conducătorii țării noastre depun multă stăruință, ca știința de carte să pătrundă și în satele noastre, unde mulți nu prea-i înțeleg rostul.

Noi avem în parohia noastră două școli cu trei învățători, cari își dau toată silința ca copilașii ce sunt la școală să nu-și piardă timpul în zadar ci să-și lumineze mintea și să-și inobileze sufletul.

Școala din satul nostru are și un frumos cor bisericesc, pe care îl auziți în fiecare sârbătoare cântând în sf. Biserică.

Am vorbit și eu și d-nii. învățători de multe ori de neprețuitele foloase ce le avem depe urma școlii. Așa că mă mir că mai există astăzi locuitori care nu înțeleg rostul școlii și sustrag copiii dela ea.

Omul cu știință de carte poate lua legătură direct cu învățătura Mântuitorului și este astfel mai bine pregătit contra sectanților, de care ați auzit adesea ori vorbind.

Deși până în prezent în parohia noastră n'a pătruns nici o învățătură rătăcită, totuși avem datoria fiecare credincios a veghea ca nu cumva deacum înainte biserica noastră să sufere asemenea rușine.

Ci pentru a preîntâmpina acest rău este nevoie să cercetăm cât mai des sf. Biserică unde găsim adevărata învățătură a Mântuitorului.

Acei ce vin rar la biserică să știe că nu sunt buni creștini, căci n'au de unde cunoaște voia lui Dumnezeu.

Iubiți creștini,

Anul acesta a luat ființă în satul nostru o filială a asociației Creștine din București „Patriarhul Miron“.

Scopul acestei asociații este ca la șezătorile pe care le vom ține lunar, să ia cunoștință fiecare credincios de învățătura Mântuitorului. Să înființăm o bibliotecă la care fiecare să găsească o carte bună și folositoare. Noi am ținut până acum două ședințe ale acestei

asociații unde s'au dezvoltat următoarele subiecte: 1) Curățenia trupească și sufletească. 2) Câteva rele ce ne prăpădesc neamul. Ținute de d-nii. învățători Gh. D. Popescu și D. Tătaru; iar eu am început dela prima ședință explicarea sf. Scripturi a N. T. pe care o voiu continua în ședințele viitoare.

Fac apel la toți locuitori să se adune în jurul acestei asociații care are un scop atât de frumos și să contribuie fiecare cu cât crede că poate pentru a putea înzestra biblioteca cu cât mai multe cărți. Când veți auzi că asociația își va ține ședința să vă grăbiți cu toții ca să luați parte și fiți încredințați că nu veți regreta niciodată timpul petrecut la ședință.

Iubiți credincioși,

În parohia noastră sunt 2 biserici: una în satul Butuci și alta în satul Mireș.

Prin ajutorul pe care fiecare l-ați dat s'au făcut în anii trecuți reparația pe care cu toții o știți. Anul acesta s'a terminat de reparat turla, lucrare ce era începută din anul trecut.

Cu această reparație am terminat tot ce aveam de făcut și am adus casa Domnului în starea în care trebuia să fie.

Anul acesta femeia Ana Gh. Marin din Sângerul a dăruit bisericii patru perdele pentru care cu toții să-i mulțumim și să ne rugăm lui Dumnezeu s'o țină sănătoasă pentru dragostea ce are față de sf. biserică.

La biserica din satul Butuci s'au făcut următoarele îmbunătățiri:

Sa făcut reparația balconului din fața bisericii care a costat 1.027 lei. S'au vopsit stranele și lemnăria din afară, lucrare în valoare de 2.000 lei făcută cu cheltuiala episcopului Stanciu V. Cucu.

S'a cumpărat pentru sf. biserică o cruce în valoare de 2.000 lei, de locuitorul Dumitru Epure. S'a mai cumpărat un chivot și un rând mânecute la plata cărora a contribuit următorii credincioși: Năstase Șerban 500 lei, Leanca Fr. Bădoiu 500 lei, Ghiorghe I. Năstase 300 lei, Frone Ranete, 300 lei, Filip Grancea 100 lei, Oprea N. Lupu 100 lei, Gh. D. Oprea 100 lei, Ileana Grancea Oprea 100 lei, Gh. I. Băjenaru 100 lei, Dumitru D. Oprea 100 lei și Ecaterina D. Oprea 20 lei.

Tot în anul acest s'a mai donat de Dumitru Barbu, un Dulap pentru păstratul sf. Odăjdii în valoare de 2000 lei. Un lucru tot de mare importanță este drumul ce am deschis la biserica Butuci, căci după cum știți, nu era

drum proplu. Terenul pentru drum a fost donat de creștinul Frone Bădoiu din Comuna Lapoș, jud. Buzău.

Toate aceste înbunătățiri au fost făcute în urma sfatului pe care P. C. Protopop ni l-a dat la inspecția pe care a făcut-o bisericilor din parohia noastră în zilele de 28 și 29 Iulie.

Eu mulțumesc tuturor care au contribuit cu banul lor pentru aceste lucruri și îmi voi aduce aminte totdeauna de ei în rugăciunile mele.

Lucrările la care trebuie să ne gândim de aci înainte sunt: Facerea unei case parohiale și facerea unei clopotnițe la Biserica Butuci.

În privința casei parohiale sf. Mitropolie a dat ordin serios și am credința ca D-voastră care de atâtea ori ați dat dovadă de dragoste pentru casa Domnului, veți căuta ca împreună cu mine să aducem la îndeplinire și această lucrare.

Iubiți Credincioși,

În anul 1929 s'au oficiat 15 cununii, fiind mai puține cu trei ca în anul 1928. S'au oficiat 70 botezuri, cu trei mai mult decât în 1928. Morți au fost 61 mai mult cu 7 decât în anul 1928.

Din aceste date putem constata că populația parohiei noastre s'a înmulțit numai cu 9 suflete.

În celace privește cercetarea sf. biserici de credincioși, pot spune cu bucurie și spre cinstea enoriașilor că a fost mai bună decât în anul trecut.

Copiii de școală sunt aduși de Domnii învățătorii în fiecare sărbătoare la sf. biserică.

Noi mulțumim D-lor învățători pentru frumosul exemplu pe care îl dă și ne rugăm lui Dumnezeu să le fie totdeauna de ajutor.

Iubiți credincioși,

Anul acesta s'a strâns la fondul milei suma de lei 1250. Până în prezent avem depuse următoarele sume pe seama „Fondului Milei“: Biserica Mireș 2734 lei și Biserica Butuci 2375 lei. Ajutoare în anul acesta s'au dat în sumă de 1100. Am credința că toți enoriașii vor contribui la îndeplinirea lucrurilor bune ce avem de făcut în această parohia, dând dovadă că iubesc biserica și păzească poruncile lui Dumnezeu.

Cu aceste zise, urez la toți sănătate și spor la tot lucru bun.

Președintele Consiliului parohial, Pr. Gh. I. TATARU

31 Decembrie 1929.

Circulări către oficiile protopopești și parohiale din eparhie.

Circulara No. 6648 din (12 Maiu 1930)

Vi se face cunoscut și pe această cale ordinul strict al I. P. S. Patriarh publicat în Apostolul pe 1 Mai, ordin pe care să-l aduceți la cunoștința preoților și să urmăriți urgent și cu strictețe, executarea lui înaintându-le proces verbal.

Acolo unde nu vă puteți duce personal, să delegați pe proistoși ca, cu tactul cuvenit să convingă pe toți preoții pentru executare.

1. Să se scoată din biserici toate cununile de morți, fie de flori naturale, fie artificiale, care la cea mai mică scânteie ard ca materii inflamabile.

2. Să nu se mai admită a se pune în biserici asemenea cununi, nici pe altar buchete uscate etc.

3. Deasemenea să ia C. C. Preoți — cu tactul cerut de sensibilitatea donatorilor — dispoziții, ca să nu fie atârinate pe catapeteasma altarelor și pe iconostas pânzeturi de prisos, care acopăr sfintele icoane, ceace nu-i permis.

4. Să sfătuiți pe credincioși a folosi numai lumânări naturale de ceară curată, într-o anumită măsură potrivită cu spațiul bisericii, cele de parafină să fie excluse, ca jertfe neprimite de Dumnezeu (exemplu Cain și Abel).

5. Să fie sfătuiți credincioșii a imita pilda frumoasă a celor ce ajută biserica și pe altă cale: cărți, vase, reparări, haine la săraci, etc.

6. Să se facă curățenie exemplară începând dela turlă, pod, interior, etc.

7. Să luați măsuri pentru un control strict al acestor dispozițiuni ale I. P. S. Patriarh luând proces-verbal de cele executate, în dublu exemplar trimițând un exemplar Arhiepiscopiei.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

Circulara Nr. 5269 din 29 Aprilie 1930

Consiliul Central Bisericesc cu adresa Nr. 3743 a. c. Ne face cunoscut, că a primit dese reclamațiuni din diferite părți, că mai ales unele parohii rurale nu se administrează în conformitate cu legile în vigoare, ci unii parohi socotesc că este un drept al lor și numai a lor de a administra averea

parohială, fără amestecul adunării parohiale; al consiliului parohial și al Epitropiei și vă invităm a le înainta rapoarte separate de parohiile ce se găsesc în această situațiune.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

Circulara No. din 31 Ianuarie 1930

Făcând intervenție la Ministerul Finanțelor pentru a scuti de impozitul pe echivalent terenurile și averile bisericilor rurale, Ministerul, prin adresa cu No. 4579/930, ne răspunde că legea timbrului, prin art. 16 și 3, scutește de acest impozit imobilele parohiale ale culturilor religioase, întreținute de Stat, numai atunci când nu produc venit.

Totuși, Comisia centrală a timbrului, prin decizia din 30 Aprilie 1929, a stabilit că sunt scutite și clădirile ce servă de locuință preotului și acele terenuri cultivabile, cari sunt date preotului spre folosință personală în completarea salariului și cari terenuri nu pot avea decât o întindere redusă.

Acestea le veți comunica parohiilor spre știință în fața organelor fiscale.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. Referent
Protopop, C. MOLDOVANU

Circulara No. 5862 din 15 Aprilie 1930

Aducem la cunoștința generală a preoților din Arhiepiscopia Bucureștilor că întrucât Regia Autonomă a P. T. T. a introdus, cu începere dela 1 Aprilie a. c., francarea cu timbre speciale de plată, a întregii corespondențe oficiale, nu se mai primește de aci înainte la cancelaria Arhiepiscopiei nici un raport oficial sau chestiune pe care o poate rezolva protopopul, fără numai prin acest oficiu al protopopiei respective.

Vor îndrepta deci toată corespondența lor oficiului protopopesec, iar cei ce nu vor proceda în felul arătat vor avea neplăcerea ca cererile lor să fie puse la dosar, rămânând fără răspuns.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent
EUGEN BĂRBULESCU

CRONICA EXTERNA

Moartea Patriarhului Dimitrie de la Belgrad.

Prea fericitul Patriarh Dimitrie al Bisericii ortodoxe sârbești a încetat din viață, la o vârstă înaintată, în ziua de 6 Aprilie, fiind înmormântat cu mare solemnitate la Mănăstirea Racovița lângă Belgrad.

Distinsă figura duhovnicească ca ierarh, defunctul a fost și un bun cărmaci al Bisericii sârbești, bucurându-se de unanimitate încredere și iubire a credincioșilor săi.

Biserica ortodoxă română și-a arătat participarea la acest doliu prin telegramele trimise Sf. Sinod al Bisericii Sârbești de către Sanctitatea Sa Dr. Miron Patriarhul României, Înalt Regent și I. P. S. Mitropolit Pimen al Moldovei, Președinte al Sf. Sinod.

În scaunul de Patriarh al Serbiei a fost ales și întărit, la câteva zile după vacanțare, episcopul Varnava.

* * *

Academia greco-catolică din Lemberg. — Rectorul academiei greco-catolice din Lemberg, nu demult fundată, Pr. profesor Iosif Slipyj,

a pronunțat statutul și regulamentul acestei școale înalte; introducerea acestei publicații este scrisă în limba rusă, iar partea cealaltă în rusă și latină. Academia este destinată candidaților la preoție și va cuprinde toate obiectele teologice, proseminarjum și seminarjum.

Colegiul de docenți se compune, în parte din călugări, iar restul din preoți de mir.

Ea posedă următoarele catedre: Filosofia creștină, introducere în vechiul și noul Testament, dogmatica fundamentală, apologetica, dogmatica specială, precum și dogmatica răsaritului neunit. (1), istoria bisericii și a unirii, patristica de răsărit și apus, istoria dogmelor, a teologiei morale, a teologiei pastorale, omiletica, dreptul canonic, liturgica și a limbii slave-bisericești.

Numirea profesorilor, depinde de rectorul-mitropolit al facultății.

Persoanele laice pot fi admise în profesorat, ca forțe auxiliare. Candidaților la academie, le este suficientă diploma de studii, iar durata studiilor în acest nou centru de cultură va fi de cinci ani.

Participanții francezi la congresul euharistic internațional, din Cartagina, vor fi 85, dintre cele 87 de diocese franceze, cărora li s'a pus la dispoziție șapte trenuri speciale și șapte vapoare.

Reprezentatul Franței va fi arhiepiscopul de Paris, Kardinalul Verdier, precum și alți 20 de arhiepiscopi și episcopi.

Trimișii guvernului sovietic, pentru bolșevizarea răsăritului. — În prezent Moscova este preocupată cu protejarea organelor guvernului sovietic, cari lucrează la bolșevizarea ținuturilor asiatice și ale colonilor asiatice.

Două congrese însemnate sunt pregătite. „Societatea științifică pentru răsărit pentru cercetări“, fiind o instituție de stat, convoacă „congresul pansovietic al orientaliștilor“, care se va ocupa în primul rând, cu organizarea nenumăratelor instituții sovietice, cari studiind răsăritul, pregătesc cadrele de calificare ale agitatorilor, recomandă literatura didactică și dezvoltă o lungă propagandă

literară. Viitoarea organizație va fi mult mai puternic organizată decât actuala și mai centralizată și va fi, de bună seamă, încorporată academiei comuniste. Academia deschide nouile sale credite, afluenței, din „elita intelectuală“; organul oficial al sovietelor „Noul răsărit“, subliniază că fiecare lucrare a orientaliștilor sovietici, este datoră să corespundă programului comitetului central și să-și dea dare de seamă de congresele sale, precum și de revoluțiile altor organizații proletare. Al doilea congres va fi congresul internaționalei roșii sindicaliste.

El va delibera în capitala sovietică, în cursul anului viitor și se va ocupa cu cercetarea mijloacelor dezvoltării și consolidării sindicatelor bolșevice în Asia și Africa. Ocupația de seamă însă a sus numitului congres, este chestiunea organizării comuniste în privința transporturilor și al întreruperii legăturilor în momentele critice, create de ei sau de aiurea, între metropolitane și colonii.

VELICU DUDU
Student-Vârșovia

CĂRȚI REVISTE

Consiliul Eparhial al Episcopiei Aradului a tipărit încă din 1922 „Istoria școlii normale și Institutului teologic ortodox român din Arad“ lucrare alcătuită de P. C. Preot Dr. Teodor Botiș, cu prilejul împlinirii a un veac de existență a acestor două școli în slujba bisericii ortodoxe și a neamului.

Lucrarea e format octav mare, pe hârtie albă și are 739 pagini. Costul e de 140 lei. Celce doresc să cunoască trecutul nostru românesc dela frontiera de apus a țării noastre, pot cere lucrarea direct dela Consiliul Eparhial al Sfintei Episcopii a Aradului.

Institutul de Editură Creștină al Sfintei Episcopii a Râmnicului Noului Severin intenționează să retipărească „Patericul“.

Lucrarea aceasta, de-o frumusețe rară, nu se mai găsește decât cu foarte mare greutate.

A fost tipărită pentru prima oară în 1828 „cu osârdia și binecuvântarea celui de atunci Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Kiriu Kir Grigorie (Miculescu N. R.) spre folosul și îndemnarea celor ce vor să îngrijească și să se nevoiască pentru a lor mântuire“.

În 1913 Patericul a fost pentru a doua oară, „tipărit cu osteneala și cheltuiala smeritului Arhiepiscop Antim Petrescu, fost Episcop al Râmnicului Noului Severin, având și aprobarea Sf. Sinod.“

Patericul, cuprinzând frumoase pilde și învățături de ale Cuvioșilor Părinți, cari au strălucit

prin sfințenia vieții lor, este o lectură negrăit de frumoasă și plină de adâncă înțelepciune.

Lucrarea aceasta va cuprinde circa 480 pagini, și va avea formatul 16¹/₂ cm. pe 24 cm.

Se va tipări pe hârtie semi-velină, cu caractere mari și copertă frumoasă.

Costul va fi de 200 lei.

Tipăritul acestei voluminoase lucrări va dura cel puțin de 3 luni de zile.

Celce se vor abona la tipărirea acestei lucrări și vor trimite costul înainte, vor beneficia de o reducere de 30 de lei la exemplar.

Institutul de Editură Creștină al Sfintei Episcopii a Râmnicului Noului Severin, potrivit dorințelor exprimate de Preoția Olteană în diferite adunări și ocazii, *intenționează să tipărească Pidalionul.*

Lucrarea aceasta, de o capitală importanță, nu se mai găsește decât cu foarte mare greutate, iar nevoia ei pentru Biserică, a arătat-o în cuvinte potrivite marelui Mitropolit al Moldovei, Veniamin Costache, în cuvântul însoțitor al celei dintâi traduceri în românește, făcută de el.

A apărut acum lucrarea „Introducerea în sfințele cărți ale T. N.“ de prof. titular al Facultății de Teologie din Cernăuți Dr. Vasile Gheorghiu.

Această scriere de mare valoare va aduce folos studenților dela Facultății de Teologie, dela Academile teologice precum și în măsură cuvenită elevilor dela Seminarile teologice din țara.

Mai socotim că și preoții noștri care volesc

să aibă informațiuni mai precise asupra cărților sf. ale T. N. o vor citi cu mare folos și pentru dânsii și pentru a lumina poporul drept credincios.

Această lucrare, tipărită pe hârtie velină, are 696 pagini. Comenzile se pot face ori și când la Consiliul Eparhial al Eparhiei Bucovinei (Secția Culturală). Prețul unui exemplar este lei 560, acordându-se până la finea anului curent un rabat de lei 60.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Biserica renovată. Biserica parohială din parohia Păcloiu, jud. Muscel, a fost reparată și împodobită după cuviință prin râvna creștinilor enoriași, însuflețiți de frumoasa pildă a C. Pr. Petre Păcescu, parohul bisericii. Reparațiunile s'au ridicat la suma de 96.824,90 lei, la care au contribuit următoarele persoane: Pr. Petre Păcescu 36.675,45 lei; Prefectura jud. Muscel 10.000; D-l Jean Vlădescu-C.-Lung 1000 lei; Preotul Moise Păcescu-C.-Lung 1000 lei; Nicolae Păcescu-Păcioiu 1000 lei; Teodor P. Păcescu 1500 lei; Maria I. Păcescu 1000 lei; Noua Revistă Bisericească 500 lei; Gh. T. Păcescu 620 lei; Nicolae Mazilescu 500 lei; Ioan P. Șerbănescu deputat 700 lei; Nicolae Cruceru 400 lei; Elisabeta I. Pandurescu 500 lei; Ioan Z. Popescu 660 lei; Nae Gh. Zmaranda 500 lei; Nicolae Matea 300 lei; Nae Coman 300 lei; Nae T. Bărăgan 500 lei; Ioan Țârlescu 200 lei; Tudor N. Panduru 500 lei; Radu Mazilu 200 lei; Nicolae Andreescu 200 lei; Nicolae N. Matea 300 lei; Ghiță Maican 200 lei; Costică Stan Marin 200 lei; Preotu Iordache Păcescu 200 lei; Iordache Panduru 400 lei; Ion B. Coțofan 200 lei; Ion N. N. Marin 200 lei; Ion P. Țârlescu 200 lei; Radu Diaconu 200 lei; Nae Ion Sima 300 lei; Gh. M. Diaconu 300 lei; Gh. I. Coman 200 lei; Elisabeta Sandu 200 lei; Maria I. Berechet 200 lei; Costică Butaru 200 lei; Tudor I. Panduru 400 lei; Ștefan Dedea 200 lei; Ion D. Mincă 200 lei; Gh. Bărăgan 200 lei; Banca Vulturul 500 lei; Gh. Oporeanu 200 lei; Alexandra I. Cristescu 200 lei; Ion Dogaru 200 lei; Nae Gh. Popescu-Jupânești 200 lei; Dumitru N. Ionescu 200 lei; Costică Bărăgan 200 lei; Gh. Bărăgan 200 lei; Nicolae I. Matea 300 lei. C. Preot Petre Păcescu a contribuit și cu materiale (șită și prăfina de stejar) în valoare de 6150 lei. Sfinția Sa a donat și un teren de 2 ari pentru lărgirea cimitirului. Mulți enoriași au ajutat cu zile de lucru, transporturi etc.

Consiliul parohial aduce mulțumiri calduroase tuturor creștinilor cari au contribuit și s'au ostent pentru înfrumusețarea bisericii din Păcioiu, ascultând de îndemnul părintești ale bătrânului, dar inimosului lor paroh Preotul Petre Păcescu.

Consiliul parohial al Bis. Nedelea-Prahova, aduce vii mulțumiri pe această cale, distinsului creștin și mare mare filantrop, Ionță Moisescu, pentru că, cu ocazia sf. Sărbători ale Învierii Dom-

nului a făcut plăcuta surpriza creștinilor din sat cu următoarele obiecte donate bisericii și anume:

a) Un rând de procovețe în valoare de lei 1500.00; b) O cruce pentru sf. Masă în valoare de lei 1500.00; c) O masă (cu față de masă cusută național) pentru Domnul Hristos în valoare de lei 1000.00. Total lei 4000.00, rugându-L pe bunul și milostivul Dumnezeu, să-l aibă în sfânta sa pază.

Parohia „Sf. Nicolae“ din satul Ghimpaț-Vlașca aduce calduroase mulțumiri D-nei și D-lui Sub Inspector D-lui Marinescu, Șeful Circ, Casei Autome a culturii tutunului Ghimpaț-Vlașca, pentru că a dăruit sf. Biserici din localitate cu ocazia sărbătorii „Învierea Domnului“ un sf. Potir în valoare de lei 2500 și un acoperământ la Iconostas în valoare de lei 1500.

Dumnezeu să-i țină sănătoși avându-i în paza sa împreună cu cei 3 copilași.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoeria Circ. III din Capitală. — Se publică concurs cu termen de 30 de zile, pentru ocuparea postului de preot ajutor de la parohia Bărbătescu-Vechiu, devenit vacant pe ziua de 27 Aprilie a. c. prin încetarea din viață a Pr. Gh. Zamfirescu.

Enoria numără până la 2000 familii cu aproximativ 10.000 suflete.

Casa parohială nu are.

Titularul va primi salariul legal la care se adauga un venit de 2 — 3000 lei lunar. Mai sunt doi preoți.

Candidații vor adresa cererile lor la Arhiepiscopie, însoțite de acte și memorii, în termen de 30 zile.

Protoieru, Econ. TR. C. VINTILESCU.

Protoeria III Târgoviște. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Plopu Titu, devenit vacant prin dimisia Pr. Constantin Ionescu.

Are o populație de 150 de familii.

Posedă 6 ha sesie parohială; iar venitul Epitrahilului se cifrează la 4000 lei anual.

Nu are casă parohială.

Candidații vor înainta cererile și actele Sf. Mitropolii în termen de 15 zile de la publicare care se vor trimite Protoerii spre referire.

Protopop, ALEX. POPESCU

Protoeria II a jud. Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Călinești devenită vacanta prin transferarea fostului paroh la Ploiești.

Parohia se compune dintr'un singur sat, având o populație de 300 familii.

Beneficii: Salariul de paroh, conform gradului de studii. Folosința sesiei parohiale, folosința casei parohiale, venitul epitrahilului cifrat la circa 6000 lei anual.

Cererile împreună cu actele cerute de regulament se vor înainta Sf. Mitropolii.

Protopop, V. OPRIS

Protoeria jud. Vlașca Circ. Videle. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de Preot paroh în parohia Măgura-Lăcanca-Protoeria Videle jud. Vlașca, devenită vacantă la ședința consiliului Eparhial 22 Martie 1930 prin primirea dimisiunii Pr. Paroh Drag. Georgescu pe data de 1 Aprilie 1930, în vederea regulării drepturilor Sf. Sale la pensie.

Parohia Măgura Lăcanca se compune din satele: Magura-Lăcanca, Bran și Budaiasca fiecare sat cu biserică.

Are biserică parohială de zld în stare bună de funcționare, la fel în Bran, iar în Budaiasca în construcție.

Are 8½ ha. sesie parohială și 17 ha. în plus, ce se arendează de Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei. N'are casă și nici loc de casă parohială.

Are 418 familii cu 2306 suflete.

Venite: Salariul conform gradului de studii și venitul întâmplător al Epitrahilului ce se cifrează anual la 4-6000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare, precum și de Sf. noastre canoane.

Doritorii de a ocupa acest post de Pr. Paroh sunt rugați a trimite, în termenul de mai sus actele legale conform Regulamentului Sf. Mitropolii a Ungro Vlahiei. Arh. Bucureștilor, care apoi le va înainta protoieriei Videle-Vlașca pentru referat legal.

Protopop, AL. BADANOIU

CANTAREȚI

Protoieria I Ploești. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I dela biserică Catedrală din orașul Ploești, în termen de 30 de zile dela această publicație în „Apostolul“.

Cererile însoțite de acte se vor înainta Protoieriei în termenul legal, urmând apoi a se fixa o zi pentru ținerea concursului.

Protopop, CONST. M. PETRE

Protoieria Circ. III jud. Prahova-Ploești. — Se publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea unui post de cântăreț la parohia Popești II în locul cântărețului Nae Popescu, îndepărtat din serviciu.

Cererile împreună cu toate actele se înaintează oficiului respectiv parohial, care le va înainta la Protoierie.

Protopop, VINCENTIU POP

Protoieria jud. Prahova „Vălenii-de-Munte“. — Postul II de cântăreț, parohia Drajna de jos I. Postul I de cântăreț, parohia Drajna de jos II. Postul

II de cântăreț, parohia Isovoarele. Postul I și II de cântăreț, parohia Valea Anei. Postul II de cântăreț, parohia Măgurele. Postul I de cântăreț, parohia Râncezi. Postul I de cântăreț, parohia Bătrâni. Postul I și II de cântăreț, parohia Soimari Atârnați (nou înființată). Postul II de cântăreț, Parohia Strâmbeni. Postul I de cântăreț, parohia Ghiaba. Postul II de cântăreț, parohia Livadea. Postul II de cântăreț, parohia Malăești de jos. Postul II de cântăreț, parohia Predeal-Sărari. Postul II de cântăreț, parohia Vălcănești. Postul II de cântăreț, parohia Vărlilău.

Se certifică de noi exactitatea.

Protopop D. ȘTEFĂNESCU

Protopopia jud. Ilfov II Budești. — Se publică concurs pentru ocuparea postului vacant de cântăreț al II-lea, pe 1 Martie 1930, de la parohia Cucușeni-Sudiți-Ilfov, vacant prin punerea în disponibilitate a fostului cântăreț Gheorghe Constantin, care a părăsit slujba dela 1 Martie 1930.

Candidații vor înainta cererile lor în termen de 30 de zile dela data prezentei publicațiuni însoțite de actul de naștere, de botez, de studii de satisfacerea serviciului militar și 100 lei taxa de certificat.

Protopop, Iconom ION GH. POPESCU

Protoeria I Câmpu-Lung-Mușcel. — Se publică concurs pentru un post de cântăreț la parohia Corbșori. Candidații vor petiționa în termen de 15 zile la Protoierie.

Protoieru, Pr. N. PROCA

Protoieria I Câmpu-Lung-Mușcel. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț, vacant dela parohia Capu Pîcului.

Candidații vor trimite în termen de 15 zile cererile la protoierie.

Protopop, Iconom NICOLAE PROCA

Protoieria I Câmpu-Lung-Mușcel. — Se publică concurs pentru ocuparea a două locuri de cântăreți la parohia Lecești, și unul la Capul Pîcului, tustrele vacante pe data de 1 Maiu a. c.

Doritorii de a ocupa aceste posturi vor petiționa Protoieriei în timp de 15 zile.

Protoieru, Iconom Pr. N. PROCA

Potrivit hotărârii Sfântului Sinod, Institutul Biblic al Bisericii Ortodoxe Române va fi cârmuit pe viitor de Onor. Consiliul Central Bisericesc, iar vânzarea tipăriturilor și icoanelor scoase de acest Institut se face de Tipografia Cărilor Bisericești.

În acest scop, rugăm pe Prea Cucernicii Părinți cari au binevoit a sprijini și doresc a da și pe viitor ajutorul lor pentru răspândirea tipăriturilor și icoanelor editate de Institut, să se adreseze pe viitor la Tipografia Cărilor Bisericești, unde se găsește depozitul.

Secția economică a Sf. Arhiepiscopiei București pune în vedere P. C. Protopopii ca, în termen de 8 zile să execute ordinul circular No. 6447/930.